

Lục Tỉnh Tân Văn

ADMINISTRATION

ET RÉDACTION: 103 rue de la Paix

GIÁ BÁN:

Một năm... 6\$ 00
Sáu tháng... 3 50
Ba tháng... 2 00

Mua báo thì kể từ ngày mồng 1 và ngày 15 mỗi tháng mà phải trả tiền trước.

六省新報

MỖI TUẦN LÊ RA BA KỶ: NGÀY THỨ HAI, NGÀY THỨ TƯ VÀ NGÀY THỨ SÁU

Mỗi số bán lẻ... 0 30 4
TELEPHONE N° 476 Adresse télégr.: LECTINE-SAIGON

GIÁ BÁN:

Một năm... 7\$ 00
Sáu tháng... 4 00
Ba tháng... 2 25

On s'abonne sans frais dans tous les bureaux de poste.

POUR LES ANNONCES, s'adresser: à SAIGON: Aux bureaux du journal; à HANOI: Aux bureaux du Trung-Bac-Tân-Van.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

MỤC-LỤC

- 1. — Lòng sốt sắng và chí thực nghiệp của người Bắc.
- 2. — Trường-tộc — Chủ-sự.
- 3. — Vì nhơn nan.
- 4. — Rải má may.
- 5. — Một cuộc cãi vã.
- 6. — Hồng nhan học mạng.
- 7. — Hường truyên.
- 8. — Quyển phân người làng điền.
- 9. — Lò ruyền Bình tây bị cháy.
- 10. — Oan kìa theo mãi.
- 11. — Lời rao.

Lòng sốt sắng và chí thực-nghiệp của người Bắc

Ai ai cũng chán biết cái chí thực-nghiệp làm cho đông-bào ta ngoài Bắc-kỳ đang phấn khởi trong đám cạnh tranh thương-tương cho đến đối người Pháp còn phong ngợi cái tinh công-vụ của họ nữa. Ta cũng muốn cho dân Nam-kỳ được tặng khen như vậy. Song, hỏi ôi! Chúng ta mới nhóm bước lên cái vĩ-đại kinh-tế và cũng có thông thạo bao nhiêu mà chen vào chốn thương-tương cho vũng vằng.

Đã dư mấy kỷ rồi, ta bỏ phở cái nẻo ấy; hiểu biết ta mang trong có thì-giờ cho náo mà học vấn thêm và mở mang cái trí-độ thương-mại đã làm cho người Bắc đang thế-lực về đường buôn bán.

Một người ngoại quốc mới bước chon lãn thứ chợ vào Đông-pháp, khi đi châu lưu cả toàn xứ rồi, thì thấy rõ rằng người Bắc rất phân chán và ranh thế nghề buôn bán người Trung-kỳ và Nam-kỳ.

Người Khách ở nước ta đã lâu đời, thâm-căn cơ-đế ở đây, nghiêm-nhiên gây dựng nên một cái thành quốc rất bền. Cái địa vị của họ trong thương-tương ta rất to và từ xưa những nay họ chiếm đoạt hết cái lợi-quyền thương-giới của toàn xứ Đông-pháp. Còn quốc-dân ta thấy vậy lại chẳng biết tranh thương, cứ điềm nhiên tọa thị.

Mấy đầu cái phong-trào đề-chế đồ Tàu, khởi xướng lên từ trong Nam-kỳ, truyền ra đến ngoài Bắc. Trong này dân-sự hưởng ứng rầm rập, vì cái nghĩa đoàn-thể mà tây-chạy Khách-trú. Quốc-dân ai trông thấy cũng lấy làm hưng khởi trong lòng, tưởng đâu đã thâu phục toàn cái thương-quyền của Khách rồi. Song dân Nam-kỳ chẳng có cái tinh đoàn-thể, nghĩa liên-lạc vậy. Công-vụ đã chẳng dạng hoàn-toàn công hiệu gì mà chớ, nay lại bỏ phở nữa.

Còn người Bắc noi theo dân Nam-kỳ, hình ngộ lại lần lần mà cạnh tranh

cùng Khách kiều-cư nơi đang kinh-tế. Họ chẳng có làm đồ-sơ bao động như ta vậy mà ngày nay coi mỗi có thể thâu phục lợi-quyền đã đoạt.

Nếu mà sánh đồ sản-vật của người Bắc làm ra hiện tại, với đồ làm cách 2 năm nay thì chẳng hiểu sao mà họ cái chế tiến-hóa mau đờng ấy. Thấy thành Hà-nội hai năm trước rồi nhâm xem thành Hanoi hiện thời thì có đem đổi rất nhiều.

Năm 1919 nơi xóm buôn bán đồ hội ở ngoài Hà thành thì đầy những bán-hiệu tiệm Khách-trú, đờng như một cái chợ bên Tàu. Một hai chỗ thì có chen vào một cái tiệm Bắc nhưng mà nhỏ nhoi để buôn bán hàng tơ lụa. Theo lý tưởng thì dân Annam đóng cửa Hồng-bàng Giáo, chỉ duy lo học vấn-chương trau đối trí-tuệ, coi nghề thương-mại rất hạ-tiệt.

Vì vậy cho hay Khách-trú mới chiếm đoạt cả thấy cái thương-giới là nhờ cái chi bằng bí chế họ và thực-tiền của họ. Buôn bán thì làm gì nhóp tiền bạc đem về cho đến đối người Pháp còn nóng ruột thì.

Từ khi sự tây chạy khừ xứ đến nay thì quốc-dân ta cũng nghiên-cứu cách buôn bán của người Khách, ray đã khuy-h hướng về cái thương-tương. Hiện tại người Khách, đã thấy rõ sự kết-quả đáng của người Bắc rồi.

Nhưng vậy mà ta còn thiếu đều rất cần yếu Thương-nhơn quốc-chang có cái trí đồng-lòng liên-hiệp với nhau như người thương-nhơn ngoại-quốc. Giả sử một thí đồ vật liệu thì mỗi tiệm Annam đều bán khác giá, không a-y với nhau mà định giá cho đồng. Ấy là một điều khiến hại cho ta đó. Bọn hàng vô các tiệm Annam thấy đều như vậy thì hết tin cậy mà trở lại mua chác nữa. Vậy muốn trừ thói ỷ mà làm cho cái thương-tương Annam đứng thạnh-bành thì các nhà buôn hàng-quốc

phải giao-kết liên-lạc với nhau.

Bên Pháp-quốc, trong thành thì lập đồng dân số và việc thương-mại thì thành-mẫu thì các thương-nhơn lập số để lái buôn hội lại mà bàn hành việc buôn bán (Bourse de Commerce) ngoài trừ phòng thương-mại (Chambre de Commerce). Trong xứ ta, phòng thương-mại có vai phái-viên Annam, duy đề mà dâng nạp cho Chánh-phủ và cái vấn-đề về việc buôn bán mà thôi.

Sở « Bourse de Commerce » có cái mục-dịch khác, để mà giúp cho các thương-nhơn giao-dịch với nhau cho tiện trong việc buôn bán; mỗi tháng có vài kỳ nhóm cả thấy lái-buôn to trong châu-thành.

Ấy vậy ta cần phải lập ra một sở như thế Hai người phái-viên bản-quốc tại phòng thương mại chẳng có thể gì mà giúp ích cho việc buôn bán của ta Các lái buôn Annam nên xin phép Chánh-phủ mà tạo một cái « Bourse de Commerce » chọn người thương-nhơn to làm phái-viên, đăng canh coi các vấn đề về đăng kinh-tế và thương-tương «n quốc. Như vậy thì ta có phương-pháp mà luận gì cái vấn đề lủa gạo cùng các sừng-vật của bản xứ.

Người Bắc chỉ công gia-tám bấy lâu mà điều-độ sự tranh-buồng nay đã thấy sự kết quả rất mau. Còn người Nam âm-m bao-động, tình việc đồ-sơ khó nổi thành công. Người Bắc chẳng dưng cái khi công-pan mà chửi chửi thương-tương, duy dùng cách thế nhỏ nhoi mà có thể thành-tựu được.

Hiện thời tại Bắc kỳ, có lập ra nhiều hội buôn bán, nhiều xứ-gi-kh-gi để cho người bác vật du-học bên Đại-Pháp về cơ-quản. Ngày nay, các số ấy đã ban cấp cho dân Bắc đồ vật liệu mà trước nay duy mua của Tàu mà thôi. Tiệm nào cũng phải trưng hàng hóa ra như tiệm Tây và giới thì chẳng đều có nhà buôn Bắc kỳ. Ấy vậy có nên phong ngợi người Bắc chăng và cả thấy quốc dân ta nên học-lời họ chăng?

Không có lẽ Chánh-phủ chẳng chịu phê-nhận cho các nhà buôn ta lập một sở « Bourse de Commerce » Chừng hoàn toàn rồi thì thấy đều ích lợi sự ấy là đờng nào.

Trong tâm thương-tương ta ta mỗi bước chen vào về việc cạnh-dùng, vì muốn thâu phục lợi quyền, chúng ta còn thiếu cái trí-tử-chớ sắp đặt ra cho coi nghĩ, tiết hầu để cho người buôn-bán bản-quốc hay, rõ cái phong trào kinh-tế van bang và coi lý đồ mà theo, như việc thương mại Âu MT vậy.

Theo cái trí thực-nghiệp và sự suy-đo của người Bắc thì ta chắc chẳng bao lâu đây, họ cũng thấy rõ được lối yếu về sự lập « Bourse de

Commerce ». Ta nghiên-cứu xem sự công thành kết quả của họ và cái tiền đồ về sự mong-nả sốt sắng như vậy, ta rất khâm phục ngợi phong người Bắc và cầu ước cho người Nam học đời đáng lợi dụng trong đám tranh thương này.

CUU TƯỚC.

Trường-tộc — Chủ-sự

Hai chữ trường-tộc này, tuy vẫn chữ Tàu mà nghĩa giống hình như đời nào cũng có dùng, nước nào cũng vậy.

Trường-tộc về trong bà con thân-tộc thì là sự thương-chớ như mấy đám quan bốn tang tế của xóm-giềng tưởng cũng là hay dùng, mà chẳng phải trường-tộc. Chớ cũng là chủ-sự là vì như người một họ thì phải là trường-tộc, khác họ sao được. Nhưng có công việc cử chuyên người thứ cũng tương tự nhau.

Danh phận của người trường-tộc như bà-con thì trong theo bà-con, còn chủ-sự thì trong hệ thế phân sự xóm giềng. Trường-tộc thì mấy đám không có 2 chữ-việc này thì hay lộn xộn lắm. Nhà biếu việc mỗi khi cử sự bất câu việc chi phải đi kiểm-chờ coi, hoặc như trong bà-con có người mà dùng không được thì phải cầu kiếm người ngoài biết tình hay làm giùm luôn luôn chớ chẳng nên hay tư đắc mà sanh việc khó tình không rồi.

Mà còn như, mấy nhà dòng mà không có, thì đồng lòng nhau mỗi sự đều xong, thì là qui mà ít được như vậy.

Ông trường-tộc, hay là người chủ-sự không phải có học trường-tộc mà được giới phân sự ông trường-tộc, mà cũng không phải là làm chủ-sự mà tự nhiên mỗi người làm được, cũng có phải người trí cường tự ý, trường hay không, cũng tại đã không hiểu được thì không biết việc nhà có vậy, cũng mà lãnh cái học, cũng không biết, tại còn làm cho người khác người kỳ khác, mà không hiểu thông sự nữa.

Cứ như mấy người biết lo cái trách-nhiệm thì hay sự hay tránh, đâu ai có, khẩn cầu cho làm cũng còn chớ từ, không muốn ách giữa đáng mong mang vào cỗ bao giờ. Nghĩa là sự thấy công.

Ông trường-tộc, như trong thân-tộc thì Anh em này, đâu có ghét nhau, mà chỉ giữ cái nghĩa bà-con, cũng không biết, không nên ghét-trương-nhiên rồi lấy sự tiểu tâm mà từ mà chớ, như gặp việc chưa thông chưa hiểu phải tìm người thông hiểu mà học mà hỏi phỏng đến nơi mà làm cho rành việc bản phân, cho công bình, ai trong vào phải biết, chẳng nên bắt từ. Giả như không

Rượu mạnh hiệu **DE JEAN** đã thơm mà lại ngọt
 làm cho những tay thao rượu thầy đến khen ngợi
 Chỉ một mình hãng Denis frères có trút mà thôi

hiền biết mà làm theo luật trong bụng mình là sự quý-quá, phải giữ, có khi làm đến phép luật mà chạy chối không được, rồi phải mang tiếng quấy đời đời.

Cũng như ông chủ sự, dầu như việc nhà mình liệu thứ sự phải cần kiểm soát mà cây gọi các quyền ấy, chớ đứng kiêu cần hoặc tự cường, thường hay bị chê khen lắm. Được như vậy, thì người mà chịu ra công giùm cho mình, dầu có sơ sẩy thì tiếng phải chịu, mình không lo khỏi sợ, miễn là người bảo dậu mình tuấn ý thì là xong việc.

Hiếm kẻ thường hay biết một khoe mười, đến khi có việc, không biết ngã nào phải học nào quý, rồi sanh rồi tại mình là như vậy.

Như theo phong-tục ngoại-bang thì còn dễ ít nhiều, chớ như phong-tục lễ-nhạc Annam, thì lằng-xằng lắm, nhiều chỗ phải học hỏi; mà còn sơ lăm, cho nên ngày trước mình, xóm nào cũng có một hai ông-lão hay chữ, thì nhờ mấy ông chỉ biểu cho, chớ như nay tưởng hết rồi, còn đâu mấy ông-lão ấy mà trông nhờ.

Những phong-tục lễ-nhạc xưa như vậy đó.

Mấy nhà kỹ không lại còn xa xuôi cách mấy đặm cũng học-có, ngựa-xe, di thành cho được ông-lão hơn mấy ông-lão nữa, tốn hao không sợ, xin cho ông đến ngồi tại văn, giữa nhà thì vững vàng trăm việc.

Bởi vậy, nên phải tùy theo hoàn cảnh, xưa theo tục xưa, nay theo lệ nay, đều đảm chỉ cũng phải do nơi người lớn-lão thành, thường trải việc, lo sắp đặt, tránh quấy theo phải, mọi sự cho mình, không biết việc mà tự tự, làm lấy rồi, xem không nên chớ nào cả.

Tuy ông Chủ-sự hay là ông Trưởng-tộc có dùm cho mình, khi có việc mặc dầu, cũng chẳng phải là hai đũa mà ý quyền-tự ý đầu, trước khi khỏi mỗi sự cũng có ý tùy theo ít nhiều cái ý muốn của mình, chớ có tự chuyện hết mọi sự đầu mà ngại, cũng như sự tùy chủ.

Một điều rất nên nghĩ quá, vì bởi sự dốt nát, quá mùa mà hóa nên, là nhiều khi mình trưởng-tộc thiệt, mà không chịu trưởng-tộc lấy sự hoặc không học, hoặc oán thù riêng mà để vào lòng, làm cho hết thấy bà con đều phải mất công có thể vào đom mà cáo, khi đi cầu thế này thế kia, nói không cùng được, cũng là một sự rất tệ, phải sửa, ai cho giận, hơn riêng mà lại phở sự công là nghĩa gì, hay là không học mà lấy ý riêng mà thị cường, làm cho sanh khó dễ cả bọn.

Cái ganh ghét tự nhiên đã nhiều khi các báo cũng để hết ý luận dăng giữa nhiều bài, mà câu cho xã-hội sửa mình, bỏ xấu theo tốt, vào lối văn-minh, tấn-bộ kịp người.

Đừng có chửi hay đổ thừa, nói người sao mình vậy, sửa mà làm gì, qua thuở thì thôi, nói như vậy tội nghiệp quá.

Là vì, dầu như mười người mà có một người chủ quyết sự phải mà

lâm, còn chín người cũng có vài người theo mình, khi này không kịp còn khi khác, một lần một ít, tụ-nhiên phải xét phải hiểu, hư lâu rồi cũng hóa nên được, thì tự-nhiên trừ cái hồ-lậu đi. Chớ như theo lòng người hoặc, có ý sợ mình lòng, thì biết chừng nào nên với thiên-hạ. Miễn là mỗi việc mình muốn, cố gắng, dễ, mẫu y rõ ràng, thì do theo mà quyết, dầu ai mà nhạo báng, nghịch ý nửa cũng chẳng nên lo sợ, cầu chữ của Tàu có nói: thành tại quá quyết, bại tại dụ dự, là sự như vậy.

Vi nhơn nan
(Nên người khó)

Sách Tàu có câu chữ, vi nhơn nan này, thiệt hay đúng cho phận làm người ở đời, dầu cho người nước nào cũng vậy, nên người rõ ràng là khó thứ nhất. Chớ khó này có nhiều cách, tuy vẫn nói thì nghe tha hồ ai cũng như ai nhưng mà chia ra nhưn phẩm mỗi bậc, nhưn nước văn-minh, thì sự khó ấy ở công có phần loại theo đám người thì khó trở nên dễ.

Là vì, cũng như tục ngữ mình hay dùng, voi biết voi, ngựa biết ngựa, voi nói voi hiểu, ngựa nói ngựa nghe, khác phần loại nghe hiểu không được thông. Lấy ngựa, voi mà đối với người ta, thì cũng thế, người hay nói người hay nghe, đưa đi nói đưa đi hiểu, gặp khó cũng thành dễ, dầu chuyện chi cũng mau nghe mau tỉnh, mau được việc cả.

Rồi thay, cho những khi gặp khó mà bị, voi nói ngựa, hai bên mạnh ai giữ mới này, cứ kéo qua kéo lại khi đầu của ít khó, sau lại nhiều, kéo dài ra cái khó ấy trở nên đã khó lại còn khó, khó hơn nữa.

Vì vậy, cho mỗi sự muốn rồi, rồi không được, cứ nhớ những điều phi thường là tự oán lại gạc, không suy không xét cho kỹ cứ đương phải, của mình hoặc, phải nên ganh ghét là tật bệnh, vô sự vô được thứ này.

Chửi ghét
Thường thường mấy đám mà gây nhau, vì đó mà sanh hờn, thiệt là một cái tệ của phận làm người, phần nhiều còn lắm lắm.

Khi mới khởi mà gây, thì phải chịu bực đòi không trả mà cứ chửi chửi, tức không v. Văn đề thì như vậy, mà khi đến đến gây, rầy, chửi mắng, nói qua nói lại với nhau đến chỗ đã thêm, kéo dài thành một cái văn đề khác nữa, thì chửi cho nhau.

Giận quá nói vậy lặc đé, mà ra không phải chuyện đời tiền mà sanh gây, tương tự như ganh ghét nhau một sự chi chộp quá mà khi không sanh chuyện dữ, một bên thiếu không trả, một bên hoặc có giận chi đó, hoặc ghét ganh sự gì lúc ầu đã, hơn hâu sau sắc, rồi muốn tùy thế mà trả thù cho đã nư, tuy không nói ra, chớ hai bên đàng cũng, hiểu ý nhau lắm, mà tại không chịu chăm chế cho nhau, nên đương đầu cho vừa ý, nhiều khi nhỏ sự thành lớn sự, xai phí không biết hao nhiều cũng không sợ nghèo. Đến rồi lại rồi,

đã thêm, bớt giận nghĩ lại, hai bên ganh ghét hai thế, chẳng ai chịu nghe ai chẳng khác chi, voi mạnh thì voi biết, ngựa giỏi ngựa hay, mà sanh ra hai bên thù oán, một là ghét hai là ganh mà mướn hờn nhau, thì phải đầu nai dạt nước chớ cũng le lười, bả kềm vô ích, lấy sàng là mướn, hết sức giận dữ đến khi bước tanh. Bả có nhưn nhà vì như vậy rồi sự ăn năng biết là hai bên quây thủ sự đã rồi, nghĩ lại tương nhau cũng muốn.

Như như hai đàng nói voi hết, hay hai đàng mà ngựa hết, thì ngựa nói ngựa voi nói voi, thì có đầu bấn đứ, sanh khó vì đầu có sạch khó cũng chẳng khó dữ.

Ganh ghét là một bệnh rất quan hệ của người, trưởng phải tránh quyết cho khỏi, thì làm người ở đời cũng được một vài phần phải tự nhiên, chẳng bị người thương lưu thông thái chớ cũng hơn thiên hạ nhiều.

Như là thầy người ta giàu đóng ganh mà nghe người ta sang cũng đóng ghét, dẫu ganh ghét cũng có người, cho phải như người tế hội chuyện mà phân bên rồi người ta cho mình phải thì là mình phải, mà cũng còn xét đi xét lại cho kỹ, coi thiệt như vậy mà có nên vậy chăng? Hay là có chớ cũng còn sợ ý nghe lâu thì chớ mà vu oan cho người mình ganh ghét ấy. Giả như đi thì làm ông tư ông nghè, bị đi học thì rồi, còn bạn mình thông minh mà đồ, rồi bày thế này, thế kia mà phá người ta vu oan cho người ta, phùng có hư thân, xau hổ. Hay là ra tiên, xuất học thòe đũa làm cách thì thế nọ cho bị nghe coi cho đản gan ghét ết, những người tâm tách như vậy nghi coi học học là những kẻ anh tài học thức ít nhiều còn trong đống thì nông-phu, cũng bạn cây bừa nhau, thấy ủa của người tốt của mình rồi xau của người này vu danh miệng nước mai danh con gặt v. v. nói sáo cho bắt những chuyện ganh ghét này tiếng Phan-sa gọi là sự l (jaloux) là như vậy, phải từ sự này mà tấn bộ văn minh cho kịp thì, để mà ganh ghét bày nhau như vậy hoặc, thì làm sao, mà hiệp hòa nhau được mà chớ cứ với kẻ ngoại bang mà ganh ghét lại. Dầu có muốn làm chi cũng như một cây thì làm sao đặng nên hơn. Ganh ghen nhau thì lại ghét-hời-ganh-bông, mà có ai lập thời được gần nhau, thì tại tâm xích thời lòng, vì vậy mà mang cái tiếng thua người ta hoài. Chứ bồng tình tương trợ không có.

Lúc này là lúc phải nghĩ thế cho mình tấn bộ quá, mà không chịu chịu nghiên tân, bỏ chớ theo một mình, đương cho mình-quá, không lẽ.

N. H. V.

Trường nào ăn uống kỳ NGUYỄN-
lưỡng học
Trường nào thầy dạy tiếng
cần học XÍCH-
Trường nào bỏ học học
trở học HỒNG.
Trường nào nghỉ ít mà
học nhiều hơn
Trường nào không cho
học-trò là thầy nhà ngữ
(tí như pháp học thì
phải vào trường luôn)
 ấy là ĐƯƠNG.
 Những lớp trên đã lập lại từ Sep-
 tembre 1920. Vậy kể từ đầu năm
 1921, trường có những lớp đối với
 lớp năm đầu, hăm thứ nhì và thứ ba
 trường Bồ-giáo, và hạng học thì
 đúng ba năm thì bằng-cấp tốt-nghiệp.

Trường nào lệ luật trong NGUYỄN-
trị tuần trong gác gao,
nghe tiếng chính chầu
khác nh học-đương XÍCH-
 ấy là
Trường nào có thầy dạy
Luân-lý giữ gìn đạo đức
cội rẽ nước nhà cho trẻ
nhỏ nhiều hơn
Trường nào mỗi tuần chú
nhựt có thầy sốt sáng
đem học-trò có đạo để
lo việc binh hồn, nư là
thứ bảy trong tội, chừa
nhựt rước lễ hơn ĐƯƠNG.

Nhơn tiet Nguyễn-dán trường Ng.-
 xích-Hồng bắt nghỉ từ 12 Janvier
 chỉ 1er Mars 1921 nhập học.

Sĩ-từ xa gần bày nhớ ngày nhập
 học cho đúng, nếu trễ sẽ bị mất chỗ.
 Sĩ-từ mới muốn học trường này
 thì từ đây gửi xin để danh chỗ trước.

An Têt.... An Têt

Ngày ngươn dãn hầu gần từ học
 Phú gia cho đến kẻ bán gia cũng đều
 lộn xộn kể lo mua thứ rượu này người
 thì tiếm kiem thứ rượu kia mua về dọn
 để hầu tiếp đãi thân bằng cố hữu.

Vậy xin giới thiệu bà này mua thứ
 rượu V.E. SANGRIE của loang y
 BIN (thứ này gọi là Binutritif du
 Dr. Binet) mà đây cũng bán bộ ích, vì
 công hiệu của nó ai cũng đều
 biết. Nhưng nếu mà đi chỗ này lại
 dễ lầm.

Thần rượu V.E. SANGRIE RIP, mười
 năm thọ, hương vị, ngon ngọt, dùng
 đã không say còn thêm khỏe khoắn và
 tinh thần tráng kiện mạnh mẽ bởi phải
 thiên ba trong học châu đương dùng và
 có nhiều thứ bán khen là rượu Cừ Lão
 Thành Đông.

Vậy quý ông quý bà nên đãi khách một
 chén rượu này khác giá
 cũng bực.

Có trụ tại tiệm thuốc Tây hiệu Pháp-
 Hoa Pharmacie Franco-Chinoise 190
 Rue des Marins (190 đường Thủy-binh
 Cholon) và các tiệm agent trong học châu
 đều có trụ ở xa muốn dùng viết thư
 cho bốn hiệu tức thì gửi đến liền.

**Nên đãi khách một ly rượu bồ
 Vésant trầu Rip.**

**Banque industrielle
 DE CHINE**

Trung hoa công nghệ ngân hàng
 Nhà Bưu này nay mới khai thêm mấy
 chi này
 Bordeaux, ngày 20-12-1920.
 Dunkerque, 3-1-1921.
 Batavia, 24-1-1921.
 Le Havre 1-1-1921.
 Rotterdam 2-2-1921.

PHẢI HÚT THUỐC IMPERIALES

A. COURTINAT & Cie - SAIGON -

gái thuyền-quyên, lại khiến nỗi hương nban nghiệp chường!!!

Cạn xét, suy cùng chẳng rõ: Hồng-quân ghen ghét chỉ đám hồng-quân, mà lại làm cho lấm trang ngọc côi liễu mi, phải dầy bữa gió bụi, lộn lộn trường (th, năm đôi mươi đẹp, sắc kém thân gây hê lúc hoa tươi, ngọc tôi rồi ông mới ưng lòng đánh dạ vậy???

Bi nhân thấy lấm gương hồng-nhan bạc quang, song có gương ni, khiến lòng bị nhân ai cảm, nếu xin thuật ra đây cho chừ tôn nhân khản.

Như có nhà kia cũng là nên phủ hậu, bực trăm anh, sanh đặng ba gái. Hai nàng lớn thấy đều an bề gia thất hết, duy có nàng út tuổi quá cặp kè mà còn hời tr duyên chưa gặp.

Nàng ni dung nhan sắc sảo, cốt cách điệu dàng, thì chẳng khác à Hàng lia nguyệt-điện. liên-cổ xuất phẩm trần, lại thêm sự trong đức hồn, từng ba nàng thấy đều ven giữ.

Nhâm cho nét na ày, nhan sắc này, cửa nhà phú túc, lẽ thì hiếm nơi gieo cầu, thả mỗi phải! Nhưng sao, mắng xuân, qua hê, cuối hê sang thu, hê thu thì đổng mà nàng hây duyên chưa gặp.

Lâu tựa ngày qua tháng lại, tuổi nay đã ba bảy có đ. Thấy duyên con muốn mắng như thế, thì cha mẹ nàng rả nên rầu rĩ thăm vai cho có nơi m, đẹp lấy duyên nàng thì chẳng cần nghèo, giàu, sang, hê - miễn là người chưa kè nàng khản thì đánh cho n ng sra thp.

May mắn thay cho nàng, khi nghe đổng lời cha mẹ nàng sớ định thì có một câu Hoa-khieu đến nói.

Chàng ni nói mình tên Trung-quốc

mới sang, nêa còn hời phỏng không đợi khách.

Cha mẹ nàng chẳng rết đi suy lại, chẳng dò y con mình, mà ưng lòng đem một đóa đào thơ gởi cho một người đi quốc !!

Vi vậy nên một mảnh liễu bỏ phải lộn với ba tát đát!!!

Khi cha mẹ nàng nhứt định cho nàng phải sửa tráp, nàng kêu cho một người đi quốc như thế, thì nàng đến ngày tư lự rầu rĩ chẳng cùng thăm lười cho mình bạc phận, duyên nợ đâu, khéo vợ quàng như thế???

Nhưng mà biết sao, công sanh đưng chửa đến, áo vẫn khó mặc qua khỏi đầu, bởi rủa nên nàng phải óm lòng chịu vậy.

Cuộc nghinh hôn giá thú xong xuôi rồi, thì thiệt nàng cũng không vui đạo từng phu, vui bề cần gói với cậu khách ấy. Ưc lòng, cậu mới than thở, ni nêo với cha mẹ nàng xin là ở nàng, cho sắc cảm hòa nhã.

Viết tới đây li nhân lầy lằm trách người làm cha mẹ, chẳng chịu dầy duyên con mà định bề xuất giá chỗ con ưng chẳng gá, chớ con chẳng đành. lại ép, đường ấy thì việc vợ chồng làm sao mà bền giai, tơ tóc đặng???

Khi cha mẹ nàng thấy con mình búng rầy cậu khách ta, làm cho cậu buồn rầu thì than, nên ni nêa la qui rả rả mà nàng cũng bằng vàng, tên thế cha mẹ nàng phải dùng roi vọt mà sử lòng nàng!

Thương thay cho một á đion non, chịu làm loc học nhân, làm trâm mưa tuông thì thà -nàng chịu sao cho nỗi cái khổ cảnh như rủa!!

Bê - thế này, rồi nàng chẳng biết làm

Lời rao

Cho máy ống thiết nghệ chụp hình

Giày để soạn hình hiệu Lumiere platinum Bromure 1/2 mai, trơn láng như da bít, lam tế cho những thứ lịch sử (kính) thiên sử, mà cũng lấy hình được.

Giá trị (tranh, chỉ ngày 25 Décembre 1920) mà thôi.

Mỗi hộp 50 từ 13 x 13 thì 20 \$ cũng có bán giấy làm ảnh sang, đẹp, đàng vào thế thân.

Hãy tại: Photo-Sudio 136 Canal Saigon.

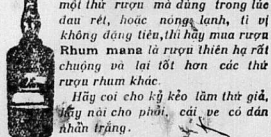
Muôn bán

Một số ruộng khản 120 mẫu tây, mà có 30 mẫu trồng cao su có trâu bò đủ, tọa lạc tại khúc đường Phan-thiết-Djiring gần ga đường 7 ngàn thước.

Ái muốn mua, xin hỏi bốn-quán L. I. T. V.

TRỊ BỊNH YẾU PHÁP

(Conseils médicaux)

Chữ viết muốn cho trong nhà có một thứ rượu mà đáng trong lúc đau rét, hoặc nóng lạnh, thì vị không đáng tiền, thì hãy mua rượu Rhum mana là rượu thiên hạ rất chuộng và lợi tốt hơn các thứ rượu rham khác.

Hãy coi cho kỹ hêo làm thứ giả, lấy nơi cho phải, cái vè có dán nhãn trắng.

Có bán trong các tiệm hàng xén

Ớ Bộ-hành

TÂY-NINH - TRẢNG-BÀNG

Như vậy ông máy là muốn mới khi lên đường, mà đặng toàn hảo về sự, đã yên tâm mà lại mau mắn thì nên dùng Camiou hiện Unles, là một thứ xe se làm cho máy ông máy bít đặng như vợ nguyện và đi đến nơi về đến chốn chẳng hê sai chày.

Giá đi từ Saigon tới Tây-ninh 1340
Còn Saigon tới Trảng-bàng 0 80
Từ Trảng-bàng tới Tây-ninh 0 80

Như tới chỗ đã định trên đây rồi, mà muốn chày thêm một, hai khác đường, thì cứ mỗi ngàn thước phụ thêm 0300 mà thôi.

Xin các ông các bà chiểu cồ.

Nhà hàng

tại Cap-Saint-Jacques

HÔTEL DE LA PLAGE.

Hôm trước Madame Duquet làm chây ông Cancellieri, kè nghiệp.

Tiệm rượu tôi có phòng ở, anh bết tình khiết lằm và có nhà để xe hơi rộng rãi, cho mượn tuy ngay giờ nhiều ít mà định giá nêe nhân, hoặc ai muốn mượn ở lâu ng, thì cứ giá riêng y của anh luôn là nữa. Về lại những đồ thực-phẩm về hải-vực rất nhiều thật là phong-tiến lằm, xin chơ-tên chiểu cồ.

Mỗi ngày thứ năm và chây nhật thì có Soupe Corse về rượu chây.

Chữ-nhơn vẫn khản.

Nº 132. PÉRIODIQUON DU 14 FÉVRIER 1921

ROMAN

OAN KIA THEO MÃI

BA MƯƠI HAI ĐÊM

HỒ-CẢNH-TIÊN trư thuật

Đêm thứ hai mươi ba (Thiếp theo)

« Nghe máy lời tôi, con Khâu-ti thì cười đầu lằm thình, giẩy phất lại người nêe lên ngồ ngang Mươi-Hư, tuy nó sợ hờ xiêng ra rảo mà chẳng lựu tiếng ra, chớ xem lấy cái cách nó ngồ chổng nó đó thì cũng đủ biết nó trách chổng nó sao có giẩy mồm lêu mếp. Mà cũng thật vậy lằm chớ, cái sở liệu của tôi chẳng sai lằm, vì lúc đó thằng Mươi-Hư đang đứng vào tai chớ nghe thử nó nói sao cho biết mà chẳng nghe chi, lại thấy nó cuối đầu ngậm miệng thì lầy lằm nóng náy lằm, nên chằm chỉ ngồ nó đờng như thốc hổi nó: « Trước nói sao sau nói vậy, nào ai biểu thêm bít chi mà da ngáy ngàng; bởi vậy chớng cen Khâu-ti người con mặt lên ngồ chổng, bôn mặt mới đặng nhau, kè trừng người liê. Thằng Mươi-Hư mới thấy đầu bắt bình lộ ra trên mặt vợ, bèn nói: « Chi mà phiền tôi, giẩy tôi, trừng tôi, ngồ tôi, lừm-lừm như muốn ăn gan tôi vậy? Thì chuyện mình nói sao, thì thuật vậy, thì đầu thêm bít một lời; tôi tưởng - vì giương là bít rõ đầu dưới hê rồi - mình nên cứ thật khai ngay, hơn liê giấu mồm chi thêm tôi. »

« Thằng Mươi-Hư nói chi rồi kè, on Khâu-ti cứ đứng ngồ trán-trần,

đèn chớng tôi hỏi: « Sao, cháu nói sao thì nói cho giương nghe, có sao lại giẩy? » Con Khâu-ti mới xây lại ngồ tôi mà thưa rằng: « Không của con có nói, thì giương chớ trách chổng con; chớ con có biết chuyện gì mà đầu đến chi. Hồng ép con khai ngay lằm thật. » Nghe dứt, Mươi-Hư mới giẩy vợ mắt nghiền rần, ngồ Khâu-ti mà hỏi lằm rằng: « Nếu tôi đem chuyện mà thuật chổng tôi mà học lại với giương, là tôi muốn lầy tác thành của tôi mà bồi đắp lại sự nghĩa trọng, chớ phải tôi oán chi chi có mà thêm đệt, hay là phải chi mình mà phanh phui đầu mà mình phiền, nêe giá mặt nêe tại điê. Nếu mình nói ra để ai phiền mình đặng, hê chổng thì chổng vj tình có mà giàu đẹp, thì mình lại đặng tiếng lằm trung, vì chớ nêe lằm sự thật. Ấy là phận mình với cô cũng giương đó; còn như phận mình với cô là vợ với chổng, mình phải biết tự trọng, hương lửa đang nóng, sắc của con lằm, trừng chắt cái nghĩa tức trư cái đời đưa mình trăm năm chổng đời, vậy nêe - vì mình có nói thì mới có biết - nếu mình trư thôi, đó lời cho tôi, thì tôi e cái tình mặn nghĩa nóng náy hóa ra tình phai nghĩa lợt. »

« Lời khả khải của Mươi-Hư nói ra đây với cái bộ giẩy-dưới của nó to ra đó, thêm cứ, chớng cho tôi nhận quả rằng nó cố lòng ngay thứt và những lời nó đã thuật cùng tôi trước kia đều là lời đoan chánh. Bởi vậy khi nó vừa dứt

tiếng, tôi liền tiếp nối cùng Khâu-ti rằng: « Giương lằm lằm là mà thây y cháu đã đôi khách xưa, khác hơn chỗ của giương bây lâu trừng bít. Từ buổi có của cháu chưa tự piển, tức là từ buổi cháu mới vào nhà phụ sự, giương lằm khen ngợi tánh hạnh của cháu hiền lành ngay thê; giương chẳng trừng có bôn nêo cháu phụ ân chủ mà lằm piểu chi khuất lằm, có đê đầu, sự như vậy, lẽ thì cháu đem mà học cho giương biết từ hồi nào chớ có đầu đợi tôi ngày nay chổng cháu nói ra rồi. Tôi cháu, cháu còn che đậy. Dưng vậy là nghĩa giương cháu, tôi thây, chổng liê lằm ru? »

« Nghe qua, Khâu-ti ngân-ngữ mà thưa rằng: « Thưa giương, con nó đặng giương an chủ mà tự mình toan quấy, đợc y việc qua rồi trót đã niêu năm; nếu chẳng đem mà học cùng giương, trong lúc ban sơ thì thây đê qua rồi nhắc lại lằm chỉ chớ đê đê đê bằng sông dầy. »

« Phải, cháu nói vậy cũng phải, song cháu hãy nói cho giương biết, tại sao mà lúc ban sơ cháu đánh thủ khẩu? »

« Thưa, tại vì cháu đại nghe lời có của cháu là cồ-hai bày giẩy mà lằm đê tăng nhân, cháu há dám mét việc cháu đã làm cho giương biết sao? »

« Sao bây giờ cháu lại thò thê cùng chổng và việc cháu làm đó là việc gì? »

« Nếu ngày nay cháu đê hết đầu dầy mới nhự cho chổng cháu biết là tại có của cháu nên gia thất rồi chẳng nghĩ tới cháu, bạc đãi cháu; nếu chẳng có

tay cháu thì lằm sao ngày nay có đặng đợc mặt nêe này, người yêu kè chổng. Con như vậy của cháu lằm, nếu giương chẳng hứa rộng dung cho cháu thì chẳng bao giờ cháu dám tồ. »

« Không sao đâu; cháu cứ việc nói ngay, giương nêe chắt: chẳng hê giương lằm chi thiệt cho phận cháu. »

« Đặng vậy thì cháu mới dám tồ bậy cho. Vậy thì chổng của cháu đê học cùng giương đêe chi, giương hân-lai, cháu sao lòng khai thạt. »

« Có chi lằm học là việc hai cái thơ, cháu với con Ba-Tư có trao cho giương, lại với anh Ba-Tư có trao của cháu hồ niêe nêe nêe. Thưa vậy thì sao mà ra cháu nêe nêe nêe. Thưa là thơ của cô con gái của anh Ba-Tư chăng? »

« Thưa giương, thơ ấy là thơ của anh Ba-Tư trao cho anh Ba-Tư, song chổng phải chắt cồ; con thơ kia cũng quá là thơ của Ba-Tư trao trỏ lại, mà trỏ lời cho ai khng biết. »

« Vậy mà sao lại gọi Lèo, lợt vào tay cháu, cháu trao cho giương? »

« Nêe thơ ấy về tay cháu cầm trao cho giương, anh Ba-Tư. Bêtre với cồ, của cháu là cồ-hai bày giẩy mà lằm đê tăng nhân, cháu há dám mét việc cháu đã làm cho giương biết sao? »

« Sao bây giờ cháu lại thò thê cùng chổng và việc cháu làm đó là việc gì? »

« Nếu ngày nay cháu đê hết đầu dầy mới nhự cho chổng cháu biết là tại có của cháu nên gia thất rồi chẳng nghĩ tới cháu, bạc đãi cháu; nếu chẳng có

tay cháu thì lằm sao ngày nay có đặng đợc mặt nêe này, người yêu kè chổng. Con như vậy của cháu lằm, nếu giương chẳng hứa rộng dung cho cháu thì chẳng bao giờ cháu dám tồ. »

« Không sao đâu; cháu cứ việc nói ngay, giương nêe chắt: chẳng hê giương lằm chi thiệt cho phận cháu. »

« Đặng vậy thì cháu mới dám tồ bậy cho. Vậy thì chổng của cháu đê học cùng giương đêe chi, giương hân-lai, cháu sao lòng khai thạt. »

« Có chi lằm học là việc hai cái thơ, cháu với con Ba-Tư có trao cho giương, lại với anh Ba-Tư có trao của cháu hồ niêe nêe nêe. Thưa vậy thì sao mà ra cháu nêe nêe nêe. Thưa là thơ của cô con gái của anh Ba-Tư chăng? »

« Thưa giương, thơ ấy là thơ của anh Ba-Tư trao cho anh Ba-Tư, song chổng phải chắt cồ; con thơ kia cũng quá là thơ của Ba-Tư trao trỏ lại, mà trỏ lời cho ai khng biết. »

« Vậy mà sao lại gọi Lèo, lợt vào tay cháu, cháu trao cho giương? »

« Nêe thơ ấy về tay cháu cầm trao cho giương, anh Ba-Tư. Bêtre với cồ, của cháu là cồ-hai bày giẩy mà lằm đê tăng nhân, cháu há dám mét việc cháu đã làm cho giương biết sao? »

« Sao bây giờ cháu lại thò thê cùng chổng và việc cháu làm đó là việc gì? »

« Nếu ngày nay cháu đê hết đầu dầy mới nhự cho chổng cháu biết là tại có của cháu nên gia thất rồi chẳng nghĩ tới cháu, bạc đãi cháu; nếu chẳng có

tay cháu thì lằm sao ngày nay có đặng đợc mặt nêe này, người yêu kè chổng. Con như vậy của cháu lằm, nếu giương chẳng hứa rộng dung cho cháu thì chẳng bao giờ cháu dám tồ. »

« Không sao đâu; cháu cứ việc nói ngay, giương nêe chắt: chẳng hê giương lằm chi thiệt cho phận cháu. »

(Sau sẽ tiếp theo). L. H. MUU.

PHARMACIE PRINCIPALE

Tiệm thuốc Tây này dọn dẹp theo cách Văn-minh và lớn hơn hết trong Đông-dương này

LẬP RA TỪ NĂM 1865 HỜI TRƯỚC CỦA ÔNG HOLBÉ và RENOUX

Nay ông L. SOLIRÈNE, nhưi hạng bảo-chê sư, kê nghiệp

ở Saigon, ngang nhà hát tây. Bán đủ thứ thuốc tây, tốt thượng hạng và giá lại rẻ. Lục-châu chur quân-tử có cần dùng thuốc tây xin hãy gởi thơ cho tiệm thuốc này mà mua, thì sẽ được vừa lòng. Các ĐƯỢC-TÁNH LƯỢC-BIỆN đả xuất bản rồi. Ai muốn xin thì viết thơ cho ông Solirène, ngài sẽ gởi cho không

LỪA CHÁY Lò Rượu Bình-tháy CHỢ-LỚN

Trong số Báo 872, có nói chuyện lừa này phạt tại hầm trữ rượu Alcohol à brûler, nay lừa hạ rồi, các quan vào xem xét coi sự thiệt hại đáng chừng bao nhiêu, và tại làm sao mà lừa khỏi phát.

Có ông Bồi-thâm Boyer, ông Clérin và ông Mario, Chủ Lò-rượu, cũng tưởng đi coi có tích như vậy, ai dè thấy một cái tử thây trong hộc thùng trữ lớn, xúm kéo thấy ấy ra, té ra ông chủ lò nhìn quả là thùng boy của ông.

Bản tính ra thì hiền rãng, trong đêm ấy tên này, lúc không có ai, vào kho ăn cắp rượu, mà rui nó đại nên hát thuốc hay là có đèn nên phải giắt hóa ra.

Sự chắc chắn như vậy, khi nó trèo lên cao chót thùng mà bị lừa dưới phát, nên khói nhiều nó bị ngạt, té xuống mà chết, còn sự có nó 2 tiếng chưa hiểu rõ được về đầu. Cái thây còn nguyên không có bị cháy bị quay chỉ hết, tại sức rượu cháy hết thì nó cũng vừa đủ chết rồi.

Ngồi cũng buồn cho nó mà cũng đáng cho nó, không đáng phải chết, mà chết cũng đáng.

Sự vào kho ăn cắp này không phải một mình nó, việc có một vài khác đồng lõa, mà rồi cũng bị cháy như nó vậy, chắc lúc này nó chết rồi.

L. d. N. H. V.

Thuốc trị bệnh tâm thần bất định, đau gân, các chứng bệnh gân cốt và các chứng nhứt mỗi đau đớn

Khi nào mà não cân bị đau, thì người ta mắc phải tâm thần bất định, trí bị hôn mê; rồi lại tơ tưởng bậy-bà, chóng mặt, chóng ngáy, trong bụng hơi-hóp, ngủ không yên giấc, chiêm bao quây-quá và vậy mà không lo điều trị cho hết, rồi thì phải bị điên cuồng, mang lấy chứng bại liệt phương cứu cấp.

Trong các xứ nóng nực, mà muốn ngủ cho yên giấc, thức giấc cho khỏe khoắn, cho khỏi căng đầu, thì hãy nên dùng thuốc Neurinase. Thuốc này bắt kì con nít, ông già, đàn bà, còn gái trong khi nhâm tuổi hay đau ốm, lại với các nguời mắc bệnh đau gân đều nên cho uống.

Có trữ bán khắp trong các tiệm thuốc lớn.

Entrepôt de Choison

IMPORTATION-COMMISSION
à 71, Bd Tông-đức-Phương

BÁN SỈ BÁN LẺ

Vải lụa.

Đồ hộp - Rượu chác - Rượu ngon - Sữa NESTLÉ - Champagne DELEBECK - RENAULT - Cognac CROIZET (cũ 120 năm).

Đồ tân chế hôn Paris
Dầu thơm Coty - Dũ, Nón, Giày - Chemises - Đép da - Dao hàn - Đồ hút - Đồ chrag phòng khách

Hàng tôi cũng chịu ra công mà mua các thứ hàng hoá làm bán phương Tây và các xứ lạ theo ý chur vị đặt.

Giấy thép đề thơ: Penthies-Choison
Giấy thép nói: 007.

Le Directeur: Paul HENRI
Officier d'Artillerie Colonel d'Aviation
Général de Commerce

HOÀI DƯƠNG BÌNH

Muốn trừ bệnh hoai dương thì phải trừ huyết độc, huyết độc cần mà uống mới được.

Trong các bệnh hoai dương này có nhiều cơ, một là cơ căn cơ bệnh, hai là cốt chủy suy khuy.

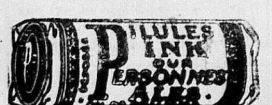
Thường là cái việc giao cấu thì nó tăng hơi não-cần, nếu cần cần hư bại thì tinh tư dục loại-dọa. Bởi vậy ai có bệnh ấy nên uống thuốc Pilles Pink là một vị thuốc bổ não cái sức này để huỷ bỏ căn hay làm cho ngũ tạng lực phát hưng vượng, thân thể tráng kiện, chấp những điều sáng trong việc làm ăn, mà tại nam giới du thực nĩa.

Tuy Pilles Pink tánh nhẹ nhàng, như vậy mà lòng, chớ kỳ trung hiệp, uống nó vào vô hại.

Tại xứ Thổ-nhĩ-kỳ và xứ Ai-cập là những ông hay có nam thể bấy thiệp, mà thuốc Pilles Pink bán đắt vô cùng, người ta ra uống vì nó chữa cái bệnh hoai dương hay rất là.

PHILLES PINK
(BỘ HUYẾT ĐỎ)

Trong các tiệm thuốc có bán ở
tiệm thuốc của ông de MARI et LAURENTE
Pharmacie Normale, ở Saigon.

RUSSE-GO-CHAC PELLISSON
ĐẠI HIỆU PHÁP
Thủ thượng « ba-cu-ron » (3 couronnes)
Thủ thiết tối cổ « mapi-nam »

→ SÂM-BANH
PRIOR
RƯỢU CHÁC ĐỎ
S. Marsal
ĐẠI HỒNG BẢNG MẬT TRẠI HHO
RƯỢU RÔM TRÁNG VERNET
đặt tại xứ MAC-IL-NIC (Mauritique)
SÂM-BANH (Champagne)
Léon Chandon
ĐỀ NHẬT HIỆU

黄象火柴 SOCIÉTÉ INDUSTRIELLE DES ALLUMETTES 河内宜安
BENTHUY - HANGI
một mình hãng
Denis-frères
đại-ly cả Đông
pháp thứ hợp
quyet này.

DÉSCOURS & Co
Produits Mécaniques
VỐN 40 TR. 000
Số 1, Quai de Commerce
SỈ - BÁN LẺ

Hàng này bán khắp ở hơn hai
trong miền Lục-đông

Có hàng ngàn và người thay
mặt trong cả Hoàn cầu

Hãy đến viếng kho chúng tôi hay là viết thư hỏi giá:
Đồ khí dụng trồng tỉa, cây ruộng, cây xới đất, cày, rựa, cuốc, v.v.
Xương tán (tro vải ruộng)
Đồ dùng cho những người lãnh việc làm
Đồ dùng cất nhà, sắt để dựng cửa
Ciment Tonkin (có trữ bán ở các xứ khác) gạch và đất xây
lô, đồ thứ bơm (pompes) ống đồng, ống sắt và đường rầy hiệu
Décauville (Matériel Décauville).
Đinh, ốc, bù lon (boulons), dây kẽm, mảnh mảnh dục, dây cáp, dây gai, ví xe bò, sắt làm nhà, đồ dùng trong nhà, bàn cang vàng, mảnh mảnh, sơn, dầu trong, đèn khí đá.
Tủ sắt đốt không cháy và cạy khóa không được, hiệu Le Gaultois, tốt hơn hết, ghế bàn hiệu Thonet. Thuốc súng.

SEL PAS COM

Al muốn mua sỳ (en gros) các hàng lụa Bắc-kỳ (Soieries du Tonkin) ???

Hàng : Lành rộng tròn, bông lĩnh hẹp, địa minh bằng, minh què, xiêm bông đơn bà, bông tiêu, bông hạt mè, lụa lũng, xiêm bằng 7 chỉ sa tron, sa hoa, lụa các thứ, nhiều minh gò, v. v. màu mèng, bông phàn là cây, đen, trắng và màu hạt gà đủ mọi kiểu...

Nếu viết thư tức thì cho tiệm **Maison Tonkinoise « BÔNG THINH », 4 Rue de la Soie Hanoi** mà mua. Thêm ấy muốn bán thiệt thà, và đủ tính giá riêng rút hạ cho mấy nhà mua si động kiếm lời nhiều.

Viết thư lấy tiền (chèntillons) cũng đặng, hay là muốn cho khỏi mất ngày giờ, viết thư recommandée luôn lấy hàng cũng vậy, vì đã có giá riêng như cho bạn hàng clients chẳng hề tính mắc bao giờ.

❖ **Choi contre remboursement**, song nếu gửi một phần tiền trước hay là gửi trả đã trước thì sẽ được trừ 2% về cái phần tiền đã trả trước đó. (Toute avance de fond aura droit à une remise de 2%.)

CÓ MỘT MINH NHÀ NÀY CÓ QUYỀN
THAY MẶT CHO NHÀ ĐỨC SONG VÀ LAM XE MÁY
TẠI TRƯỜNG St-Étienne
 Mã số:

M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur à Saigon

Có Bán SÚNG
 đủ thứ và đủ kiểu. Bì.
THUỐC, ĐẠN, XE-MÁY, ĐỒNG-HỒ
 và đồ NỮ-TRANG. Bỏ đã tốt lại giá rẻ
 Lục-Châu muốn mua vật chi thì xin đề thư như vậy:
M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur, 38 rue Catinat. - SAIGON

MỘT TẮT QUANG - HỒI MỘT ĐIỂM VÀNG

Người văn minh chừng nào thì ngày giờ càng quý báu chừng nấy, nên nên câu tục ngữ Langsa rằng: « *Le temps, c'est de l'argent* » (Một tắt quang âm một điểm vàng). Bởi thế mà nước văn minh nào bây giờ đều lập ra xưởng đồng tấu, xe lửa, xe hơi, tàu bay, xe máy đẹp v. v. được để thâu bớt đường gỏi và ngày giờ không trở ngại. Đường kỳ thì đủ rõ sáng ngày giờ của người văn minh qui hầu là đường nào. Bởi vậy cho nên người làm việc lớn lao ra ngoài thì dùng tấu, xe lửa, xe hơi, còn người làm việc trong kinh thành, quận, huyện, thì thường hay dùng xe máy đẹp của hãng **CAFFORT & Saigon** rue Catinat môn bài 38, thật là một hiệu xe để cho người văn minh mà lại tốt đẹp về cũng, không có hiệu xe nào bì kịp.

Hãng **CAFFORT** có bán hai hiệu xe máy đẹp, hiệu **ALCYON** và **MERCURE**. Hai hiệu này đều dùng hiệu Langsa. Vì chắc mà lại lâu hư về giá lại rẻ, như hiệu **MERCURE** thì từ 600, sắp lên còn như muốn mua tốt hạng nhất có thể phụ tăng, xin mời đến tại hãng mà thương nghị.

1 Seul Cachet

CALME **Seul** **BUERIT**

LES MAUX DE TÊTE
EN GENERAL TOUTES NEURALGIES

LABORATOIRES PHARMACEUTIQUES DU VAU

ADDRESS TELEGR: **HONG-BENG** SAIGON
 Le Directeur-Gérant: **LIM HONG-BENG**

BOITE POSTAL N° 80
 Le Sous-Directeur: **YUENG KAI PUI**

LIM HONG BENG & Co
 N° 47, 49, 51 et 53, Rue d'Ormay
SAIGON

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ GIÁ NƠI HƠN NƠI KHÁC.

Đùi heo-mũi (Jambon Australe) hiệu « *Cavonba Ham* » mũi thơm và ngon hơn thứ khác.
Bơ (Beurre Australe) hiệu « *Paritas* » hoặc ăn bánh mì hoặc nấu đồ ăn đều đặng cả.
Rượu mạnh cũ hiệu Ch. Joubert & Co Cognac có thứ 18 năm và thứ 35 năm. Rượu chất trắng và rượu chất đỏ (Médoc) bên Bordeaux gỏi qua.
Rượu chất đỏ thứ cũ, năm 1906 và năm 1911 hiệu Chamberlin.
Là-bê đen (Bière noire) hiệu *The Dog's Head* nổi tiếng ở huyết.
Nước uống hiệu « Juan » có thứ ngọt và thứ lạt (Soda) uống mau tiêu hóa.
Thuốc điều hiệu « The Dreamer » mỗi gói 20 điều hút không khô cổ và mới thơm tho.
Cigares Manila: Reina Victoria, Londres, Americanos và Epicures.
Đồ hộp trái cây và đồ mứt (Confitures) của Huê-kỳ đủ các hiệu.
Dây trần dùng cho các nhà máy xay lúa và dầu sơn trắng hiệu Huê-kỳ.
 Những đồ kể trên đây thì có một minh hãng này làm **Độc-Lý nội công-Pháp** mà thôi.
Hãy đến viết hàng này hoặc là viết thư hỏi thăm giá.

KHOẢN CHẤT THUY
 (Nước suối kim thạch)

VICHY
 PHÁP-QUỐC-TUYỀN

VICHY CELESTINS
 Cơ bản nguyên sơ và nữa de. Trị bệnh đau thần, bệnh đau bàng-quang, bệnh Phong-Thạch-lâm-bệnh (kể) — Bưu máy chế lặt-lên.

VICHY GRANDE-GRILLE trị bệnh đau gus và bình đàm.
VICHY HOPITAL trị bệnh thương ừ, trường nhiệt
 Hảy coi chừng đồ giả mạo, khi mua phải chỉ cho rằng thứ nước nào mình muốn dùng.

VICHY-ÉTAT ĐIỀU TẾ
SEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối kỳ mà ra. Có hộp và có ve.
PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2-3 hoàn thì dễ tiêu hóa.
COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình đẹp nước (Môi-khi-chất).

CÁI MÓT HƠI
ĐỒ CHUYÊN MAU
Ông Charles BARDON
 NGƯỜI ĐỒNG TÀU
 đường Paul Blanche số 127 SAIGON (Nam Kỳ)

MỘT CÁI KIỂU THEO LOẠI « POPULAIRE »

Chắc chắn
đóng kỹ càng
giáng đẹp)

giá 1.500 \$
sắp lên

Khoái huợt
lẹ làng sạch sẽ
GIÁ RẺ

